

TIPUS DE DOMINACIÓ SEGONS MAX WEBER

TIPUS DE DOMINACIÓ	CLASSES DE LEGITIMITAT	FORMES D'ORGANITZACIÓ ADMINISTRATIVA
Carismàtica	El carisma és personal i intransferible, neix de circumstàncies especials i difícilment reproduïbles (guerres, revolucions). El caràcter personal del líder aglutina i dóna objectius al grup.	Poca estructura estatal, sostinguda per seguidors acèrrims i per un partit únic que dóna suport incondicional al líder, sense el qual el partit ni tan sols existiria.
Tradicional	La garantia del poder depèn de la seva vinculació al passat, als costums i a privilegis ancestrals, reconeguts per costums o tradicions.	Bàsicament són les monarquies, amb un fort contingut simbòlic i que vinculen religió i Estat.
Legal-racional	El poder es justifica per mitjà de procediments legals que especifiquen com pot ser instituït.	Democràcies amb un fort contingut burocràtic, en què l'autoritat legítima es troba a la cúspide de l'organització jeràrquica.

En la legitimació de l'Estat hi ha dos components bàsics: la *força* i la *creença*, o convicció. Un poder és il·legítim quan la forma de conquerir-lo és considerada acceptable i vàlida per la gran majoria de la població. En canvi, un poder es torna il·legítim o espuri quan la majoria dels afectats així ho considera, val a dir, deixa de tenir la convicció de la legitimitat. En aquest cas es trenquen les relacions de cooperació i submissió i l'Estat no pot exercir la seva funció de donar seguretat.

Tot poder deriva d'una autoritat que el legitima i produeix una relació de dominació/submissió obtinguda per consens. Segons Weber hi ha tres models ideals de legitimació del poder: carismàtic, tradicional i legal-racional.